

Ναυπάκτου Ιερόθεος: Ο σημερινός Χριστιανός εύκολα χάνει το θάρρος του

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου](#)

“Η έλλειψη της ανδρείας έχει ως αποτέλεσμα δύο μεγάλες κακίες, δηλαδή την θρασύτητα, που στρέφεται εναντίον του πλησίον και την δειλία που οδηγεί στην απώλεια. Αυτό παρατηρούμε συχνά στους σημερινούς Χριστιανούς’. Αυτά είπε στο θείο κήρυγμά του με τίτλο “Ο Αναστάς και οι Μυροφόρες” για την Κυριακή των Μυροφόρων γυναικών ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου καί Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος.

‘Η ανδρεία γεννάται από την πίστη στον Θεό, την αγάπη σε Αυτόν και την ελπίδα στο έλεός Του. Και αυτά τα διαθέτει εκείνος που προχωρεί με την καρδιά και όχι με την ψυχρή λογική’, υπογράμμισε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε ολόκληρο το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου:

«ἤγόρασαν ἄρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν»

(Μάρκ. ιστ', 1)

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

Οἱ Μυροφόρες γυναῖκες ὄχι μόνον ἀξιώθηκαν νὰ δοῦν τοὺς ἀγγέλους καὶ νὰ πληροφορηθοῦν πρώτες αὐτές τὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ πρώτες ἀξιώθηκαν νὰ δοῦν τὸν Ἀναστάντα Χριστό. Αὐτὸ ἀποτελεῖ γεγονὸς μεγάλης σημασίας καὶ σπουδαιότητος.

Πάντως, προξενεῖ θαυμασμό ὅτι ἡ πρώτη ἐμφάνισι τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ ἐγένετο στὶς γυναῖκες καὶ ὄχι στους Μαθητάς. Τὸ θέμα αὐτὸ ἔχει τὴν ἐξήγησή του.

Κατὰ τὸν ἅγιον Γρηγόριο τὸν Παλαμά ἡ Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἀνανέωσι τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἡ ἀναζώωσι, ἡ ἀνάπλασι καὶ ἡ πρὸς τὴν ζωὴ τὴν ἀθάνατη ἐπανάλευσι τοῦ Ἀδάμ, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου εἶχε ἐξορισθῇ στὴν γῆ.

Ὅπως τὸν Ἀδάμ δὲν τὸν εἶδε κανεὶς, ὅταν δημιουργήθηκε, ἀφοῦ δὲν υπήρχε τότε κανεὶς ἄλλος, παρὰ μόνον ἡ Εὐὰ (πρῶτη) μετὰ τὴν δημιουργία τῆς, ἔτσι καὶ τώρα τὸν νέο Ἀδάμ, τὸν Χριστό δὲν τὸν εἶδε κανεὶς, ὅταν ἀναστήθηκε, ἀλλὰ μετὰ τὴν Ἀνάστασή Του πρώτες τὸν εἶδαν οἱ Μυροφόρες γυναῖκες.

Υπάρχει καὶ μια ἄλλη πατερικὴ ἐρμηνεῖα, ποὺ βρίσκει συσχετισμὸ μετὰ τοῦ **τῆς Εὐὰς καὶ τῶν Μυροφόρων γυναικῶν. Ἡ γυναῖκα (Εὐὰ) ἀφοῦ** **συνομίλησε με τὸ πονηρὸ πνεῦμα, ἐπέσε καὶ ἔφερε τὸ μήνυμα τῆς** **πτώσεως στὸν Ἀδάμ. Τώρα οἱ Μυροφόρες γυναῖκες ἀφοῦ συνομίλησαν με** **τὸν ἄγγελο καὶ κατόπιν εἶδαν τὸν Χριστό, ἔφεραν τὸ μήνυμα τῆς** **Ἀναστάσεως στους ἀνδρας (στους Μαθητάς).**

Ἔτσι ἔχουμε τὴν ἀποκατάστασι τῆς γυναικός, καταργεῖται ἡ διαίρεσι καὶ **ἡ ἀπόδοσι τῆς εὐθύνης στὴν γυναῖκα γιὰ τὴν πτῶσι. Βεβαίως, ἡ** **ἀποκατάστασι τῆς γυναικός, ἐγένε με τὴν ἐνανθρώπησι τοῦ Χριστοῦ καὶ** **τὴν γέννησή Του ἀπὸ τὴν Πανάχραντο Μαρία, τὴν ὁποία περίμεναν ὅλοι** **οἱ αἰῶνες.**

Επομένως, γιὰ τὴν σωτηρία δὲν ὑπάρχει διαφορὰ ἀνδρὸς καὶ γυναικός.

Ο Απόστολος Παύλος λέγει: «Ουκ ένι άρσεν και θήλυ· πάντες γαρ υμείς εις εστέ εν Χριστώ Ιησού». (Γαλ. γ', 28). Ο Χριστιανισμός είναι επαναστατικός και στο σημείο αυτό. Δημιουργεί μια μεγάλη επανάσταση μέσα από την Ανάσταση του Χριστού, αφού η Ανάσταση του Χριστού ανακαίνισε τα πάντα.

Με την πρώτη εμφάνιση του Αναστάντος στις γυναίκες τιμήθηκε και η αρετή της ανδρείας. Οι Μυροφόρες δεν υπελόγισαν τίποτε, ούτε την έχθρα του λαού, ούτε την δύναμη των στρατιωτών, ούτε την νύχτα. Έκαναν μια ηρωική έξοδο και ήλθαν στο μνημείο για να προσφέρουν αρώματα στον Χριστό.

Οι άγιοι Πατέρες διδάσκουν ότι η ανδρεία είναι μια από τις τέσσερις μεγάλες αρετές (φρόνηση, σωφροσύνη, ανδρεία, δικαιοσύνη) και είναι απαραίτητη για την συνάντηση με τον Θεό. Η ανδρεία γεννάται από την συμπλοκή «του θυμικού προς την όσφρησιν», δηλαδή την συμπλοκή της βουλήσεως με την εσωτερικότητα του ανθρώπου.

Η δε εναρμόνιση της ανδρείας με την σωφροσύνη δημιουργεί την αρετή της πραότητος που ονομάζεται και απάθεια, διότι εναρμονίζει τις ενεργητικές δυνάμεις της ψυχής με τις αντίστοιχες αισθήσεις του σώματος και τις ενέργειες των αισθήσεων.

Γενικότερα μπορούμε να πούμε ότι **η ανδρεία γεννάται από την πίστη στον Θεό, την αγάπη σε Αυτόν και την ελπίδα στο έλεός Του. Και αυτά τα διαθέτει εκείνος που προχωρεί με την καρδιά και όχι με την ψυχρή λογική.**

Η ανδρεία είναι απαραίτητη στον αγώνα εναντίον των παθών μας και μάλιστα στο να υπομένουμε σε κάθε έργο αγαθό και στο να νικούμε τα πάθη της ψυχής και του σώματος. Εκείνος που έχει ανδρεία δεν φοβάται στις δύσκολες στιγμές του αγώνα.

Αντίθετα, η έλλειψη της ανδρείας έχει ως αποτέλεσμα δύο μεγάλες κακίες, δηλαδή την θρασύτητα, που στρέφεται εναντίον του πλησίον και την δειλία που οδηγεί στην απώλεια.

Αυτό παρατηρούμε συχνά στους σημερινούς Χριστιανούς. Εύκολα χάνουν το θάρρος τους. Ίσως γιατί δεν έχουν βιώσει την πρακτική φιλοσοφία, ίσως γιατί παραθεωρούν την ηθική ζωή, που είναι η βάση της πνευματικής ζωής.

Όμως, η συνάντηση με τον Αναστάντα Χριστό δεν είναι αποκλειστικό προνόμιο μερικών γυναικών. Όλη η ανθρώπινη φύση δέχτηκε τον Χριστό. Στο Άσμα Ασμάτων γράφεται: «Μύρον ακένωτον όνομά σου» (Ασμ. Ασμ. α', 3). Πριν την ενανθρώπηση ο Χριστός ήταν το Μύρο, μετά την ενανθρώπηση έγινε Χρίσμα και έχρισε την

ανθρώπινη φύση. Της έδωσε την αγιότητα και την Χάρη.

Όπως παρατηρεί ο ιερός Νικόλαος Καβάσιλας, η ανθρώπινη φύση μετά την αμαρτία διεχώρισε τον εαυτό της από τον Θεό. Όταν όμως η σαρξ θεώθηκε, τότε η ανθρώπινη φύση πήρε ως υπόσταση τον ίδιο τον Θεό και το τείχος έγινε μύρο.

Έτσι, μυροφόροι δεν είναι μόνον οι γυναίκες εκείνες, που πήγαν στον Τάφο του Χριστού με μύρα, αλλά όλη η ανθρώπινη φύση μετά την Ανάσταση και Ανάληψη του Χριστού και ιδιαιτέρως όσοι ζούν μυστηριακά και ασκητικά μέσα στην Εκκλησία. Αυτοί δεν κρατούν απλώς στα χέρια τους τα μύρα, αλλά έχουν μέσα στην καρδιά τους το μύρο το ακένωτο, τον Χριστό.

Δεν έχουν απλώς τις αρετές της καλοσύνης, της αγάπης, της αληθείας, αλλά τον ίδιο τον Χριστό, που είναι η απόλυτη Καλοσύνη, η Αγάπη, και η Αλήθεια. Η Χάρη του Χριστού που υπάρχει στην καρδιά τους ξεχύνεται και στο σώμα, ώστε οι άγιοι δεν είναι απλά μυροδοχεία, αλλά και αυτά τα σώματά τους μεταμορφώνονται σε μύρα, γι' αυτό τα λείψανά τους ευωδιάζουν και κάνουν θαύματα.

Η Ανάσταση του Χριστού είναι η ανανέωση της ανθρωπίνης φύσεως, μύρωσε και έχρισε όλη την ανθρώπινη φύση. Όλοι μπορούμε να αποκτήσουμε το προνόμιο να γίνουμε μυροφόροι του Χριστού.

Ό Μητροπολίτης

+ Ό Ναυπάκτου καί Άγίου Βλασίου Ιερόθεος